15/07/2022

გზაგასაყართან

“ადამიანი მოაზროვნეობითად უფლის გამოუთქმელ და საღვთო ძალას უკავშირდება, ხოლო სხეულებრივად მონათესავეა ცხოველებისა. ამასთან, ერთი მხრივ, მცირედნი ვინმე კაცნი, სრულნი და მოაზროვნენი, ესწრაფვიან, რომ ღმერთთან და მაცხოვართან ჰქონდეთ გონება და თანატომობა. ამას კი საქმეთაგან და სათნოებითი მოღვაწეობის კვალობაზე წარმოაჩენენ. მაგრამ, მეორე მხრივ, ადამიანთაგან უმრავლესნი, სულით უგუნურნი, განიშორებენ რა, იმ საღვთო და უკვდავ ძეობილობას, სხეულის მკვდარი, დუხჭირი და ხანმოკლე ნათესაობისაკენ მიიდრიკებიან, პირუტყვთა მსგავსად ხორცზე მზრუნველნი და აღგზნებულნი ვნებათაგან, თავიანთ თავს რომ ღვთისაგან მიჯნავენ და ქვედაზიდავენ სულს ცათაგან უფსკრულისაკენ, გამომდინარე მის ვნებათაგან.”
ანტონი დიდი

საქართველოს საპატრიარქოს საზოგადოებასთან ურთიერთობის სამსახური